

„Aj keď je niečo dobré, tak určite to môže byť lepšie. Len treba chcieť a popracovať na tom ☺.“

Mgr. Lenka Paseková

Volám sa Lenka Paseková, mám 42 rokov a som učiteľka matematiky a chémie. Počas svojej už 18 ročnej učiteľskej praxe, som učila na rôznych typoch škôl, posledných 10 rokov učím na základnej škole vo svojej rodnej dedinke Zákopčie. Naša škola je malá, z každého ročníka máme jednu triedu. Vládne u nás takpovediac rodinná atmosféra, čo mne osobne veľmi vyhovuje.

Začínala som tradičným vyučovaním. Veľmi rýchlo som zistila, že to nebaví nielen deti, ale ani mňa. Strana/príklad dookola nebolo to čo som chcela. Moje úvodné pokusy o oživenie hodín boli klasické tajničky, dominá, pexesá, omáľovanky. Prvé som tvorila deťom ja, neskôr som to skúsila dať deťom ako úlohu. A tam asi začal môj objav toho, že detí chcú tvoriť, objavovať samy, že chcú vidieť za sebou nejaký výsledok, prácu a nie len mať správne vypočítaný príklad. Chceli sa pochváliť, tým čo oni vytvorili, vyskúšať či to ich domino je funkčné,....

Som kreatívny typ a mám potrebu učiť sa nové veci, skúšať ich, vylepšovať . Prácu s deťmi mám veľmi rada, napĺňa ma a najväčším úspechom pre mňa je vidieť radosť detí, ak niečo objavia, ich spokojnosť, keď sa im niečo podarí. Teší ma keď im môžem podať pomocnú ruku na ich ceste, napomáhať ich rastu. Často sledujem ako z prvotného otráveného, znudeného výrazu pri aktivitách, ktoré pre ne pripravujem prechádzajú k úsmevu, spokojným tváričkám a práca ich baví. To je pre mňa stále motivácia, hnací motor pracovať aj na sebe, prinášať im možnosti pre ich ale aj svoj rozvoj.

Samozrejme, že nie vždy zaujmem všetkých, to čo mi funguje v jednej triede je v inej triede fiasko, ale práve tu sa začína moja zábava a môžem sa realizovať vo vymýšľaní inej varianty, ktorá by zaujala ďalších. Odozva detí aj rodičov je rôzna, ale skôr ju vnímam ako pozitívnu a najvyšším ocenením zo strany rodiča boli slová, ktoré mi nedávno povedala mamina jednej deviatačky, ktorých učím matematiku až tento rok: „ Pani učiteľka, toto je prvý raz čo nemusím Viky naháňať k učeniu matematiky a už nepočujem nadávanie aká je tá matika sprostá“ ☺.

Oceňujeme: odvahu pracovať v skupinách od piateho ročníka a zaujímavo a komplexne pripravený projekt o vitrážach.

Nominácia č. 3 na Cenu R·A·U za rok 2017/2018.